

Parlementaire geschiedenis	5%-regel beslagvrije voet (art. 475dc Rv)
Per 1 januari 2021	

Wettekst:¹

Artikel 475dc Rv

In afwijking van de artikelen 475da en 475db bedraagt de beslagvrije voet 95% van het maandelijkse inkomen dat de geëxecuteerde op basis van zijn vorderingen tot periodieke betaling, genoemd in artikel 475c, eerste lid, onderdelen a tot en met i, ontvangt, indien toepassing van de artikelen 475da en 475db leidt tot een beslagvrije voet die hoger is dan 95% van het maandelijkse inkomen.

Besluit tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding:²

De Wet vereenvoudiging beslagvrije voet, met uitzondering van de tweede volzin van het met in artikel I, onderdeel D, opgenomen nieuwe tweede lid, artikel XXIXA van de Verzamelwet SZW 2018, de artikelen XIII, onderdelen B, C, E, F, G, H, I, J en K, en XVIIIIC van de Verzamelwet SZW 2020 en het Besluit beslagvrije voet treden in werking met ingang van 1 januari 2021.

NOTA VAN TOELICHTING

Dit besluit regelt dat de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet (Stb. 2017, 110), artikel XXIXA van de Verzamelwet SZW 2018, artikelen XIII, onderdelen B, C, E, F, G, H, I, J en K, en XVIIIIC van de Verzamelwet SZW 2020 en het Besluit beslagvrije voet op 1 januari 2021 in werking treden. Artikel XIII, onderdelen A en D, van de Verzamelwet SZW 2020 zijn reeds in werking getreden. Artikel XXIXA van de Verzamelwet SZW 2018 en artikelen XIII, onderdelen B, C, E, F, G, H, I, J en K, XVIIIIC van de Verzamelwet SZW 2020 wijzigen het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zoals dat komt te luiden nadat de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet in werking is getreden. Voor de volgorde van inwerkingtreding is de datum van vaststelling van de regeling bepalend.

---

¹ [Stb. 2017, 110.](#)

² [Stb. 2020, 499](#)

Memorie van toelichting³

(...)

Er is specifiek voor gekozen de kostendelernorm niet in de berekening van de beslagvrije voet te betrekken. Of sprake is van een kostendelende medebewoner in de zin van artikel 22 Participatiewet kan enkel worden vastgesteld op basis van informatie van de schuldenaar, waardoor de vaststelling van de beslagvrije voet alsnog in bepalende mate afhankelijk zou worden van door de schuldenaar te overleggen gegevens. Het feit dat daardoor een systeem zou ontstaan dat de berekening van de beslagvrije voet voorafgaande aan het beslag in massale processen danig bemoeilijkt, staat in geen verhouding tot de beperkte mate waarin in beslagsituaties sprake lijkt te zijn van situaties met een kostendelende medebewoner. Daar waar sprake is van een bijstandsgerechtigde kostendeler zorgt de zogenoemde 5%-regeling er alsnog voor dat ook deze een prikkel voelt om aan zijn financiële verplichtingen te voldoen.

(...)

3.8 De beslagvrije voet voor inkomens onder of gelijk aan de voor de desbetreffende levenssituatie geldende bijstandsnorm: «5%-regeling»

In de huidige berekening is de beslagvrije voet voor inkomens onder en rond de bijstandsnorm vaak (door toepassing van de verschillende correcties bovenop de 90% bijstandsnorm) hoger dan het inkomen zelf. Schuldenaren met een dergelijk inkomen hebben op dit moment geen afloscapaciteit. Dit zou ook gelden in het nieuwe model als de berekening zoals voorgesteld voor de groep toeslaggerechtigden ook zou gelden voor de inkomens onder de bijstandsnorm. Het kabinet wil echter een belangrijk signaal afgeven. Financiële verplichtingen moeten worden nagekomen. Schuldenaren moeten op hun verantwoordelijkheid worden gewezen en mogen niet het gevoel krijgen dat zij voor schuldeisers onaantastbaar zijn. Daarom wordt voorgesteld dat de beslagvrije voet voor inkomens lager en gelijk aan de bijstandsnorm (in 2016: voor een alleenstaande bij een belastbaar jaarinkomen van € 14.946,47 en voor partners € 19.333,04) wordt vastgesteld op een vast percentage van het netto-inkomen. Schuldenaren hebben hierdoor toch enige afloscapaciteit.

De beslagvrije voet voor deze groep wordt 95% van het netto-inkomen inclusief vakantiebijslag. Met dit voorgestelde percentage wordt aangesloten bij de norm die de NVVK hanteert in een minnelijke schuldregeling, indien de schuldenaar op basis van het voor hem geldende vrij te laten bedrag (een afgeleide van de beslagvrije voet) niet over afloscapaciteit blijkt te beschikken. Hierbij wordt opgemerkt dat met beslaglegging kosten zijn gemoeid, die in deze situaties hoger kunnen liggen dan de door de schuldenaar ook op langere termijn te genereren aflossing. Van schuldeisers mag in deze situaties worden verwacht dat zij een verantwoorde afweging maken of zij hun beslag op het periodieke inkomen in dat geval willen doorzetten.

In het geval dat de schuldenaar een bijstandsuitkering ontvangt, is 5% van deze uitkering beschikbaar voor aflossing van de schulden. De maandelijkse inhouding van het vakantiegeld bedraagt voor bijstandsgerechtigde ook 5%. Dit betekent dat de gemeente (in de rol van derde-beslagene) op twee manieren de afdracht aan de deurwaarder kan inrichten. De gemeente kan maandelijks 5% afdragen aan de deurwaarder of de gemeente kan de reservering voor het vakantiegeld reserveren voor de afdracht aan de deurwaarder en dit bedrag eens per jaar afdragen in mei. Gemeenten kunnen zelf bepalen hoe ze de uitvoering inrichten. De uitvoering moet in ieder geval leiden tot een afdracht van 5% van de voor betrokkene geldende bijstandsnorm.

---

³ [Kamerstukken II 2016-2017, 34628, nr. 3.](#)

(...)

Gevolgen van de 5%-regeling Het wetsvoorstel regelt dat altijd in ieder geval 5% van het netto-inkomen ingezet dient te worden voor de aflossing van de schulden. Hierdoor zal er in de nieuwe situatie bij een kleine groep schuldenaren wel beslag gelegd worden, waar dat voorheen niet gebeurde omdat er geen afloscapaciteit was. Het zal met name gelden voor mensen in de bijstand die onder de kostendelersnorm vallen. Het is lastig om precieze aantallen te geven omdat hier geen exacte cijfers over bekend zijn. De schatting is dat dit 10.000 tot 15.000 gevallen zijn.⁴⁸ Op een totaal van ongeveer 500.000 beslagen is dit slechts een toename van 2–3%.

(...)

4.5 Onnodige proces- en executiekosten zo veel mogelijk voorkomen

De nieuwe wijze van berekening van de beslagvrije voet draagt bij aan het voorkomen van onnodige proces- en executiekosten. Doordat vroeg in het proces alle informatie voor de berekening van de beslagvrije voet beschikbaar is voor beslagleggers, zijn zij in staat een juiste beslagvrije voet te berekenen voordat er daadwerkelijk tot het leggen van beslag wordt overgegaan. Zeker voor de groep beslagenen met een inkomen onder of gelijk aan de bijstandsnorm, waarvoor «de 5%-regeling» (zie paragraaf 3.8) geldt, kan een goede afweging worden gemaakt of gelet op de incassokosten voor de opdrachtgever de aflossing door de potentiële beslagene daadwerkelijk leidt tot aflossing van de schuld. Voorbeeld Wanneer een schuldenaar een netto-inkomen heeft van € 420,-, waarvan maandelijks € 21,- wordt gereserveerd voor vakantiegeld, heeft hij een netto-inkomen van € 399,- (wat gelijk is aan de door de beslaglegger gecommuniceerde beslagvrije voet). Dit betekent dat de maandelijkse afdracht € 0,- bedraagt en de deurwaarder bij uitbetaling van het vakantiegeld voor elke beslagen maand € 21,- tegemoet kan zien. Vraag is of deze maximale incasso van € 252,- per jaar opweegt tegen de aan beslag op loon verbonden kosten, een afweging die de deurwaarder in samenspraak met de schuldeiser zal moeten maken. Daarnaast leidt deze regeling ertoe dat verschillende beslagleggende en verrekenende partijen eerder kennis van elkaars handelen hebben en voorziet het in afspraken wie de beslagvrije voet vaststelt in geval van deze samenloop. Daardoor zal het voor beslagleggende partijen ook in een eerder stadium dan thans het geval is duidelijk zijn in welke mate er verhaal mogelijk is of dat de beschikbare afloscapaciteit reeds volledig «in gebruik» is door een of meer preferente beslagleggers. Door een betere informatieuitwisseling tussen partijen die al aan het incasseren zijn (door middel van beslag of verrekenen) kan een potentiële beslaglegger een betere inschatting maken of de kosten van het leggen van beslag opwegen tegen de verwachte aflossing. Deze informatie kunnen deurwaarders voorleggen aan hun opdrachtgever, die kan overwegen om het incassoproces (tijdelijk) te staken. Dit is ook in overeenstemming met de regels die door de KBvG zijn vastgelegd in hun interne verordening voor het beslagregister. In deze verordening staat in artikel 8, vierde lid, dat wanneer uit het beslagregister redelijkerwijs voorzienbaar is dat de vordering bij onveranderde omstandigheden niet binnen drie jaar kan worden voldaan, de gerechtsdeurwaarder de opdrachtgever hierover informeert. De gerechtsdeurwaarder kan de ambtshandeling vervolgens alleen uitvoeren indien de opdrachtgever zijn oorspronkelijke verzoek handhaaft.

(...)

Nota naar aanleiding van het verslag:⁴

(...)

De leden van de fractie van de ChristenUnie vragen of de regering heeft overwogen het recht vast te leggen voor de schuldenaar met een bijstandsuitkering om zelf een keuze te maken tussen het aflossen van 5% van hun inkomen via de vakantietoeslag of via de maandelijkse betaling en of gemeenten de ruimte hebben een dergelijke keuzemogelijkheid te introduceren. Deze vraag wordt beantwoord in paragraaf 3.8.

(...)

3.2. Randvoorwaarden vereenvoudiging berekening beslagvrije voet

De leden van de fractie van de VVD vragen of de regering kan aangeven in welke mate en in welke gevallen met de 5%-regeling ook invulling wordt gegeven aan de wens van de leden van de fractie van de VVD om de kostendelersnorm ook van toepassing te laten zijn op de beslagvrije voet.

De hoogte van de beslagvrije voet binnen de voorgestelde regeling is gekoppeld aan de hoogte van het inkomen van de schuldenaar. Indien een kostendelerssituatie gevolgen heeft voor de hoogte van de door de schuldenaar ontvangen uitkering heeft de kostendelerssituatie aldus ook gevolgen voor de hoogte van de beslagvrije voet. Anders dan binnen het huidige systeem wordt via de 5% regeling gerealiseerd dat ook schuldenaren in deze situatie enige prikkel ervaren om aan hun betalingsverplichtingen te voldoen.

(...)

3.8. De beslagvrije voet voor inkomens onder of gelijk aan de voor de desbetreffende levenssituatie geldende bijstandsnorm: 5%-regeling

De leden van de fractie van de PvdA hebben meerdere vragen die in de kern zien op de vraag in hoeverre de 5%-regeling een reëel bestaansminimum borgt. In de toelichting op het wetsvoorstel is in dit kader erop gewezen dat met het voorgestelde percentage wordt aangesloten bij de norm die de NVVK hanteert binnen een minnelijke schuldregeling, indien de schuldenaar op basis van het voor hem geldende vrij te laten bedrag (een afgeleide van de beslagvrije voet) niet over afloscapaciteit blijkt te beschikken. Het gaat dan om een periode van drie jaren waarbinnen de schuldenaar minimaal 5% van zijn inkomen voor de aflossing van zijn schulden dient in te zetten.

In aanvulling hierop moet worden opgemerkt dat de huidige beslagvrije voet bij een inkomen op bijstandsniveau, waarbij rekening wordt gehouden met de verschillende correcties, vergelijkbaar is met de uitkomsten van de 5%-regeling.

Voor zover de schuldenaar vanwege een kostendelerssituatie over een lager inkomen beschikt, is het uitgangspunt dat het feit dat hij de kosten kan delen, met zich brengt dat hij een met de alleenwonende bijstandsgerechtigde vergelijkbaar deel van zijn uitkering (zijnde 5%) kan inzetten voor de aflossing van zijn schulden.

Zowel de leden van de fractie van de PvdA als van de fractie van de ChristenUnie hebben vragen met betrekking tot de wijze waarop gemeenten – zo sprake is van een bijstandsuitkering – de afdracht bij een beslag op de uitkering organiseren. In de memorie van toelichting is in dit kader beschreven dat gemeenten de afdracht verschillend organiseren. De regering meent dat dit tot de gemeentelijke

---

⁴ [Kamerstukken II 2016-2017, 34628, nr.6.](#)

beleidsvrijheid behoort en dat de gemeente daarin zelf een keuze mag maken. Het nettoresultaat van beide regelingen is voor de schuldenaar identiek.

De leden van de fractie van de SP vragen in hoeverre de hoogte van de bijstandsnorm van invloed is op de schuldproblemen van deze groep mensen. In hoeverre wordt hiermee de meest kwetsbare groep nog verder in het nauw gedreven, zo vragen de leden van de fractie van de SP.

Het ontstaan van problematische schulden kent velerlei oorzaken en wordt met name bepaald door de persoonlijke omstandigheden van de schuldenaar waaronder de hoogte van het inkomen. Niet gesteld kan worden dat mensen met lage inkomens per definitie in problematische schuldensituaties terechtkomen. Dit wetsvoorstel draagt juist bij aan een betere bescherming van de beslagvrije voet en daar zijn alle schuldenaren bij gebaat.

De leden van de fractie van de SP vragen de regering of zij overwogen heeft om een ondergrens aan de verhouding tussen gemaakte kosten van schuldeisers en de aflossingscapaciteit vast te stellen, waardoor voorkomen wordt dat hogere kosten gemaakt worden dan er afgelost wordt op de oorspronkelijke schuld. Kan de regering aangeven of het kan voorkomen dat de schuld groeit als gevolg van hogere kosten dan de aflossingscapaciteit?

De regering vindt het belangrijk een signaal af te geven dat financiële verplichtingen moeten worden nagekomen en dat schuldenaren niet het gevoel moeten krijgen dat zij voor schuldeisers onaantastbaar zijn. De kosten van beslaglegging kunnen in bepaalde situaties hoger liggen dan de uiteindelijke aflossing. Het is aan de schuldeisers om een verantwoorde afweging te maken of zij in die situatie het beslag op het periodieke inkomen willen doorzetten. Overigens mag een gerechtsdeurwaarder die weet dat een beslag louter schuldenophogend werkt, een beslag niet zonder meer doorzetten.

(...)

Derde nota van wijziging⁵

(...)

b. Na het voorgestelde artikel 475db wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 475dc

In afwijking van de artikelen 475da en 475db bedraagt de beslagvrije voet 95% van het maandelijkse inkomen dat de schuldenaar op basis van zijn vorderingen tot periodieke betaling, genoemd in artikel 475c, eerste lid, onderdelen a tot en met i, ontvangt, indien toepassing van de artikelen 475da en 475db leidt tot een beslagvrije voet die hoger is dan 95% van het maandelijkse inkomen.

Toelichting

(...)

---

⁵ [Kamerstukken II 2016-2017, 34628, nr.9.](#)

Onder b

Mensen moeten aan hun financiële verplichtingen voldoen, maar niet ten koste van alles. Daarvoor dient de beslagvrije voet. Voorkomen dient echter te worden dat iemand door de hoogte van de beslagvrije voet in het geheel niet aflost. Er dient altijd, hoe beperkt soms ook, een prikkel te zijn om aan de financiële verplichtingen te voldoen. In dat kader introduceert het wetsvoorstel ook de zogenaamde 5%-regel, welke bepaalt dat indien iemand een inkomen gelijk aan of lager dan de voor hem geldende bijstandsnorm heeft, hij in ieder geval 5% van zijn netto-inkomen dient in te zetten voor de aflossing van zijn schulden.

Als sprake is van gehuwden als bedoeld in artikel 475ab Rv bepaalt het wetsvoorstel dat het inkomen van de partner voor ten hoogste de helft van de op basis van artikel 475da Rv geldende beslagvrije voet op deze beslagvrije voet in mindering dient te worden gebracht. Dit principe geldt ook binnen de huidige regeling. In een situatie waarbij sprake is van relatief grote inkomensverschillen tussen de beide partners kan dit tot gevolg hebben dat de uiteindelijke beslagvrije voet voor de minst verdienende partner hoger ligt dan zijn daadwerkelijke inkomen.

Een voorbeeld moge dit verduidelijken. A en B zijn aan te merken als gehuwd met kinderen. A heeft een inkomen van € 2.200,- per maand en B een inkomen van € 800,- per maand. De beslagvrije voet voor A en B is gezien hun gezamenlijk inkomen gelijk aan het in artikel 475da, eerste lid, opgenomen vaste bedrag (€ 2.093,48). Indien sprake is van een privéschuld van B kan de schuldeiser zijn vordering enkel op het inkomen van B verhalen. Om te komen tot de specifiek voor B geldende beslagvrije voet, kan het inkomen van A voor maximaal de helft van de gezamenlijke beslagvrije voet (€ 2.093,48) in mindering worden gebracht op deze beslagvrije voet. Dit houdt in dat de schuldeiser te maken krijgt met een beslagvrije voet voor B van € 1.046,74 ($€ 2.093,48/2$), een beslagvrije voet die hoger ligt dan het inkomen van B. Het inkomen van B biedt met andere woorden in deze situatie voor zijn privéschuld geen verhaal. Dit staat haaks op het eerder geformuleerde uitgangspunt, dat er voor een ieder hoe beperkt soms ook een prikkel dient te zijn om aan zijn financiële verplichtingen te voldoen.

Door toevoeging van het voorgestelde artikel 475dc wordt geregeld dat indien de toepassing van de artikelen 475da en 475db tot gevolg heeft dat de beslagvrije voet hoger is dan 95% van het beslagen inkomen, in afwijking van deze bepalingen de beslagvrije voet op 95% van het netto-inkomen van de schuldenaar zelf kan worden vastgesteld. Op deze wijze wordt geregeld dat het principe dat een ieder zonder meer 5% van zijn netto-inkomen dient in te zetten voor de aflossing van zijn schulden, in alle gevallen geldt.